

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (treće vijeće)

21. studenoga 2019.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Uredba (EZ) br. 561/2006 – Cestovni promet – Socijalne odredbe – Vozila koja se koriste za dostavu pošiljki u sklopu univerzalne poštanske usluge – Iznimke – Vozila koja se djelomično koriste za takvu dostavu – Direktiva 97/67/EZ – Članak 3. stavak 1. – ‚Univerzalna usluga‘ – Pojam”

U spojenim predmetima C-203/18 i C-374/18,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a koje su uputili Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Visoki upravni sud savezne zemlje Sjeverne Rajne-Vestfalije, Njemačka) (C-203/18), odlukom od 21. veljače 2018., koju je Sud zaprimio 20. ožujka 2018., i Landgericht Köln (Zemaljski sud u Kölnu, Njemačka) (C-374/18), odlukom od 22. svibnja 2018., koju je Sud zaprimio 7. lipnja 2018., u postupcima

Deutsche Post AG,

Klaus Leymann

protiv

Land Nordrhein-Westfalen (C-203/18),

i

UPS Deutschland Inc. & Co. OHG,

DPD Dynamic Parcel Distribution GmbH & Co. KG,

Bundesverband Paket & Expresslogistik e.V.

protiv

Deutsche Post AG (C-374/18),

SUD (treće vijeće),

u sastavu: A. Prechal, predsjednica vijeća, L. S. Rossi (izvjestiteljica) i J. Malenovský, suci,

nezavisni odvjetnik: P. Pikamäe,

tajnik: D. Dittert, načelnik odjela,

* Jezik postupka: njemački

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 28. ožujka 2019.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Deutsche Post AG i K. Leymanna, T. Mayen i B. Stamm, *Rechtsanwälte*,
- za Land Nordrhein-Westfalen, A. Baron-Barth i B. Spieles, u svojstvu agenata,
- za UPS Deutschland Inc. & Co. OHG, DPD Dynamic Parcel Distribution GmbH & Co. KG i Bundesverband Paket & Expresslogistik e.V., S. Maaßen i P. Pommerening, *Rechtsanwälte*,
- za Deutsche Post AG, K. Hamacher, *Rechtsanwalt*,
- za poljsku vladu, B. Majczyna, u svojstvu agenta,
- za Europsku komisiju, W. Mölls i J. Hottiaux, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 13. lipnja 2019.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjevi za prethodnu odluku odnose se na tumačenje članka 13. stavka 1. točke (d) Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet i o izmjeni uredbi Vijeća (EEZ) br. 3821/85 i (EZ) br. 2135/98 te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85 (SL 2006., L 102, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 6., str. 167. i ispravak SL 2016., L 195, str. 83.), kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 165/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. (SL 2014., L 60, str. 1.; u daljnjem tekstu: Uredba br. 561/2006).
- 2 Zahtjevi su upućeni u okviru sporova između, s jedne strane, poštanskog operatora Deutsche Post AG i odgovorne osobe za prijevoz u njegovoj poslovnoj jedinici u Bonnu (Njemačka) Klausu Leymanna (u daljnjem tekstu zajedno: Deutsche Post i dr.) i Landa Nordrhein-Westfalen (Savezna zemlja Sjeverna Rajna-Vestfalija) (predmet C-203/18) i, s druge strane, društava UPS Deutschland Inc. & Co. OHG, DPD Dynamic Parcel Distribution GmbH & Co. KG i Bundesverband Paket & Expresslogistik e.V. (u daljnjem tekstu zajedno: UPS Deutschland i dr.) i poštanskog operatora Deutsche Post (predmet C-374/18) zbog primjene na prijevoz vozilima Deutsche Posta pravila o vremenu vožnje, stankama i razdobljima odmora koja trebaju poštovati vozači koji obavljaju cestovni prijevoz robe i putnika.

Pravni okvir

Pravo Unije

Uredba br. 561/2006

3 U skladu s uvodnim izjavama 4., 17., 22. i 23. Uredbe br. 561/2006:

„(4) Učinkovita i jedinstvena provedba [odredbi Uredbe (EEZ) br. 3820/85 koje se odnose na vrijeme vožnje, stanke i razdoblja odmora koje trebaju poštovati vozači koji obavljaju nacionalni i međunarodni cestovni prijevoz unutar Zajednice] poželjna je ako se njihovi ciljevi postignu bez ozloglašavanja primjene pravila. Stoga je potreban jasniji i jednostavniji skup pravila, koja će industrija cestovnog prometa i provedbena tijela lakše razumjeti, tumačiti i provoditi.

[...]

(17) Cilj je ove Uredbe poboljšati socijalne uvjete za zaposlenike koji su njome obuhvaćeni, a isto tako i opću cestovnu sigurnost. Taj je cilj uglavnom postignut odredbama kojima se utvrđuju maksimalna vremena vožnje tijekom dana, tjedna te razdoblja od dva uzastopna tjedna, odredbom koja obvezuje vozače na redovito razdoblje tjednog odmora najmanje jednom u dva uzastopna tjedna te odredbama koje propisuju da ni u kojem slučaju razdoblje dnevnog odmora ne može biti manje od neprekinutog razdoblja od devet sati. Budući da te odredbe jamče primjereni odmor, a ujedno uzimajući u obzir iskustvo iz provedbene prakse tijekom posljednjih godina, sustav nadoknade za smanjena razdoblja dnevnog odmora više nije potreban.

[...]

(22) S ciljem promicanja socijalnog napretka i poboljšanja cestovne sigurnosti, svaka država članica trebala bi zadržati pravo donošenja određenih odgovarajućih mjera.

(23) Nacionalna odstupanja trebala bi odražavati promjene u sektoru cestovnog prometa te bi trebala biti ograničena na one elemente koji sada ne podliježu pritiscima tržišnog natjecanja.”

4 Članak 1. te uredbe propisuje:

„Ovom se Uredbom utvrđuju pravila o vremenu vožnje, stankama i razdobljima odmora vozača koji obavljaju cestovni prijevoz robe i putnika s ciljem usklađivanja uvjeta tržišnog natjecanja između različitih oblika kopnenog prometa, posebno u odnosu na cestovni sektor te s ciljem poboljšanja radnih uvjeta [...] i sigurnosti cestovnog prometa. Cilj ove Uredbe je i promicanje poboljšanih praksi nadzora i provedbe od strane država članica te poboljšanih radnih praksi u djelatnosti cestovnog prometa.”

5 Članak 2. stavak 1. točka (a) navedene uredbe glasi:

„Ova se Uredba primjenjuje na cestovni prijevoz:

(a) tereta gdje najveća dopuštena masa vozila, uključujući prikolicu ili poluprikolicu, prelazi 3,5 tona; [...].”

6 U člancima 5. do 9. navedene uredbe navode se pravila primjenjiva na posadu transportnog vozila, vrijeme vožnje, stanke i razdoblja odmora.

7 Poglavlje IV. iste uredbe, naslovljeno „Iznimke”, sadržava članak 13., koji određuje:

„1. Pod uvjetom da nisu dovedeni u pitanje ciljevi utvrđeni u članku 1., svaka država članica može odobriti iznimke od članaka od 5. do 9. te zahtijevati da te iznimke podliježu pojedinačnim uvjetima na njezinom vlastitom području ili, u dogovoru s državama na koje se to odnosi, na području druge države članice, koje se primjenjuju na prijevoz koji se obavlja pomoću:

[...]

(d) vozila ili skupova vozila najveće dopuštene mase koja ne prelazi 7,5 tona te ih koriste univerzalni pružatelji usluga definirani u članku 2. stavku 13. Direktive 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga Zajednice i poboljšanje kvalitete usluga [(SL 1998., L 15, str. 14.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 9., str. 53.)] radi dostave pošiljaka u sklopu univerzalne usluge.

Takva se vozila koriste samo unutar kruga od 100 kilometara od sjedišta poduzeća i pod uvjetom da upravljanje vozilima ne predstavlja glavnu djelatnost vozača;

(e) vozila koja se koriste isključivo na otocima čija površina nije veća od 2.300 kvadratnih kilometara te koji nisu povezani s ostatkom nacionalnog područja mostom, gazom ili tunelom otvorenim za motorna vozila;

[...]

(i) vozila s 10 do 17 sjedala koja se isključivo koriste za nekomercijalan prijevoz putnika;

[...]

(o) vozila koja se isključivo koriste na cestama unutar prometnih objekata kao što su luke, prekrajne luke i željeznički terminali;

[...].”

Direktiva 97/67

8 U skladu s uvodnom izjavom 18. Direktive 97/67, kako je izmijenjena Direktivom br. 2008/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. veljače 2008. (SL 2008., L 52, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 9.; u daljnjem tekstu: Direktiva 97/67):

„budući da, s obzirom da je bitna razlika između hitne pošte i univerzalnih poštanskih usluga u dodatnoj vrijednosti (bez obzira na njezin oblik) koju pružaju hitne usluge, a koju korisnici uočavaju, najdjelotvorniji način utvrđivanja dodatne uočene vrijednosti je da se razmotri dodatna cijena koju su korisnici spremni platiti, ne dovodeći, međutim, u pitanje ograničene cijene za rezervirana područja, koje se moraju poštovati.”

9 Članak 2. točka 13. te direktive propisuje:

„Za potrebe ove Direktive:

[...]

(13) pružatelj univerzalne usluge: državni ili privatni pružatelj poštanskih usluga koji pruža univerzalnu poštansku uslugu ili njezine dijelove u državi članici, čiji je identitet u skladu s člankom 4. prijavljen Komisiji.”

10 Članak 3. u stavcima 1., 4. i 5. navedene direktive predviđa:

„1. Države članice osiguravaju pravo korisnika na univerzalne usluge, uključujući i stalno pružanje poštanskih usluga određene kvalitete na svim dijelovima svog državnog područja, uz prihvatljive cijene za sve korisnike.

[...]

4. Svaka država članica donosi potrebne mjere kako bi osigurala da univerzalne usluge obuhvaćaju barem sljedeće mogućnosti:

[...]

– prikupljanje, razvrstavanje, transport i distribuciju poštanskih pošiljaka [paketa] do 10 kilograma,

[...]

5. Nacionalna regulatorna tijela mogu povećati ograničenje težine poštanskih paketa univerzalne usluge koja obuhvaća pakete čija težina ne prelazi 20 kilograma i mogu utvrditi posebne aranžmane za dostavu od vrata do vrata takvih paketa.

[...]”

Njemačko pravo

11 Bundesministerium für Verkehr, Bau- und Stadtentwicklung (savezno ministarstvo prometa, graditeljstva i urbanog razvoja, Njemačka) donio je Verordnung zur Durchführung des Fahrpersonalgesetzes (Uredba o provedbi Zakona o profesionalnim vozačima) od 27. lipnja 2005. (BGBl. 2005. I, str. 1882.), kako je posljednji put izmijenjen Uredbom od 8. kolovoza 2017. (BGBl. 2017. I, str. 3158.) (u daljnjem tekstu: FPersV), kako bi se u njemačkom pravnom sustavu osigurala provedba Uredbe br. 561/2006.

12 U skladu s člankom 1. FPersV-a, naslovljenim „Vrijeme vožnje i razdoblja odmora u cestovnom prometu”:

„(1) Vozači

1. vozila, uključujući vozila s prikolicom ili poluprikolicom, kojima se prevozi roba i čija je najveća dopuštena masa veća od 2,8 tona i ne prelazi 3,5 tona [...]

[...]

moraju poštovati vrijeme vožnje, stanke i razdoblja odmora u skladu s člancima 4., 6. do 9. i 12. [Uredbe br. 561/2006].

(2) Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na:

1. vozila navedena u članku 18.,

[...]

(6) [...]

Poduzetnik mora

1. vozaču predati dovoljan broj odgovarajućih obrazaca za izradu zapisâ u skladu s predloškom iz Priloga I.,
2. provjeriti zapise čim ih vozač preda i odmah poduzeti mjere potrebne kako bi se zajamčilo poštovanje prve do pete rečenice,
3. čuvati zapise jednu godinu nakon što ih vozač preda u kronološkom redosljedu i u čitljivom obliku izvan vozila te ih predočiti na zahtjev ovlaštene osobe;
4. uništiti zapise nakon isteka roka čuvanja do 31. ožujka sljedeće kalendarske godine [...].

[...]”

- 13 Člankom 18. FPersV-a, naslovljenim „Iznimke u skladu s uredbama (EZ) br. 561/2006 i (EU) br. 165/2014”, određuje se:

„(1) Na temelju članka 13. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 561/2006 i članka 3. stavka 2. Uredbe (EU) br. 165/2014, u području primjene [Fahrpersonalgesetz (Zakon o profesionalnim vozačima)], sljedeće kategorije vozila isključuju se iz primjene članka 5. do 9. Uredbe (EZ) br. 561/2006 i primjene Uredbe (EU) br. 165/2014:

[...]

4. vozila ili skupovi vozila čija najveća dopuštena masa ne prelazi 7,5 tona, kojima se za dostavu pošiljki u sklopu univerzalne usluge u krugu od 100 kilometara od sjedišta poduzetnika koriste pružatelji poštanskih usluga koji pružaju univerzalnu uslugu, kako je određena u članku 1. stavku 1. Post-Universaldienstleistungsverordnung (Savezna uredba o univerzalnoj poštanskoj usluzi) od 15. prosinca 1999. (BGBl. 1999. I, str. 2418.), kako je posljednji put izmijenjen člankom 3. stavkom 26. Zakona od 7. srpnja 2005. (BGBl. I, str. 1970.), pod uvjetom da upravljanje vozilom nije glavna djelatnost vozača;

[...]”

- 14 Člankom 4. točkom 1. podtočkom (b) Postgesetzes (Zakon o pošti) od 22. prosinca 1997. (BGBl. 1997. I, str. 3294.), kako je posljednji put izmijenjen člankom 169. Zakona od 29. ožujka 2017. (BGBl. 2017. I, str. 626.) (u daljnjem tekstu: PostG), predviđa se:

„1. Poštanske usluge u smislu ovog zakona sljedeće su komercijalne usluge:

[...]

(b) prijevoz adresiranih paketa čija pojedinačna masa nije veća od 20 kilograma, ili

[...]”

15 U skladu s člankom 11. PostG-a:

„(1) Univerzalna usluga prema članku 4. točki 1. minimalni je niz poštanskih usluga određene kvalitete koje se pružaju na cijelom području po prihvatljivoj cijeni. Univerzalna usluga ograničena je na poštanske usluge za koje je potrebna licencija te na poštanske usluge koje se barem djelomično u pogledu transporta mogu pružati zajedno s poštanskim uslugama za koje je potrebna licencija. Ona obuhvaća samo one usluge koje se općenito smatraju neophodnima.

(2) Savezna vlada ovlaštena je – uredbom koja zahtijeva suglasnost Bundestaga (Savezni parlament, Njemačka) i Bundesrata (Savezno vijeće, Njemačka) – odrediti sadržaj i opseg univerzalne usluge u skladu sa stavkom 1.[...]”

16 Na temelju članka 11. stavka 2. PostG-a, savezna vlada definirala je opseg univerzalne usluge u pogledu slanja paketa predviđenih člankom 1. stavkom 1. točkom 2. Post-Universaldienstleistungsverordnungs (Uredba o univerzalnoj poštanskoj usluzi) od 15. prosinca 1999. (BGBl. I, str. 2418.), kako je posljednji put izmijenjen člankom 3. stavkom 26. Zakona od 7. srpnja 2005. (BGBl. 2005. I, str. 1970.), koji glasi kako slijedi:

„(1) ‚Univerzalna usluga‘ obuhvaća sljedeće poštanske usluge:

[...]

2. prijevoz adresiranih paketa čija pojedinačna masa nije veća od 20 kilograma, a čije dimenzije nisu veće od onih utvrđenih Svjetskom poštanskom konvencijom i provedbenim pravilnicima koji su joj priloženi.

[...]”

Glavni postupci i prethodna pitanja

Predmet C-203/18

17 Iz odluke kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku proizlazi da je Deutsche Post pružatelj univerzalnih poštanskih usluga u smislu članka 11. stavka 1. PostG-a i stoga provodi prijevoz paketa čija masa nije veća od 20 kilograma, u skladu s člankom 1. stavkom 1. točkom 2. Uredbe o univerzalnoj poštanskoj službi, kako je izmijenjena Zakonom od 7. srpnja 2005. Tu uslugu pruža uporabom vozila ili kombinacije vozila najveće dopuštene mase od 2,8 do 3,5 tona kao i vozila ili kombinacije vozila najveće dopuštene mase koja ne prelazi 7,5 tona. Deutsche Post istodobno se tim istim vozilima koristi za dostavu paketa mase veće od 20 kilograma, odnosno paketa koji nisu obuhvaćeni univerzalnom uslugom, ali koji, prema njegovim tvrdnjama, ne čine više od 5 % ukupnog teretnog prostora svih vozila, pa ni u razdoblju intenzivne distribucije.

18 Deutsche Post smatra da je, kao pružatelj univerzalne usluge, obuhvaćen iznimkom iz članka 18. stavka 1. točke 4. FPersV-a, koja je preuzeta iz članka 13. stavka 1. točke (d) Uredbe br. 561/2006. Zbog toga on ne podliježe, među ostalim, obvezama primjene pravila koja se odnose na poduzetnike, a tiču se trajanja vožnje, stanke i vremena odmora koje vozači koji obavljaju cestovni prijevoz robe i putnika moraju poštovati na temelju navedene uredbe.

- 19 S druge strane, prema mišljenju nadležnih njemačkih tijela i saveznih zemalja, ta iznimka nije primjenjiva na Deutsche Post jer on prevozi i pakete čija težina prelazi granicu od 20 kilograma, primjenjivu na pošiljke obuhvaćene univerzalnom uslugom. U tom su kontekstu u prostorijama Deutsche Posta već provedene provjere te su protiv tog operatora pokrenuti postupci koji mogu dovesti do izricanja upravnih kazni.
- 20 Dana 21. siječnja 2015. Deutsche Post i dr. podnijeli su Verwaltungsgerichtu Köln (Upravni sud u Kölnu, Njemačka) deklaratornu tužbu kojom traže da se pojasni opseg iznimke predviđene člankom 18. stavkom 1. točkom 4. FPersV-a i prizna da se ta iznimka primjenjuje i na predmetno pružanje usluga. Presudom od 2. veljače 2016. zahtjev je odbijen kao neosnovan, s obzirom na to da je taj sud osobito prihvatio tumačenje Landa Nordrhein-Westfalen (Savezna zemlja Sjeverna Rajna-Vestfalija, Njemačka), prema kojem se iznimka o kojoj je riječ može primijeniti samo ako se vozila koriste „isključivo” za dostavu pošiljki koje su obuhvaćene univerzalnom poštanskom uslugom.
- 21 Deutsche Post i dr. podnijeli su 7. ožujka 2016. žalbu protiv te presude pred Oberverwaltungsgerichtom für das Land Nordrhein-Westfalen (Visoki upravni sud savezne zemlje Sjeverne Rajne-Vestfalije, Njemačka). Taj je sud istaknuo da je, donošenjem članka 18. stavka 1. točke 4. FPersV-a, njemački zakonodavac u potpunosti preuzeo sadržaj iznimke predviđene člankom 13. stavkom 1. točkom (d) Uredbe br. 561/2006, tako da tumačenje navedene nacionalne odredbe u biti ovisi o tumačenju iznimke predviđene pravom Unije.
- 22 Konkretno, sud koji je uputio zahtjev primjećuje da, s obzirom na to da Sud još nije pojasnio doseg i sadržaj te iznimke, u ovoj fazi nije moguće isključiti ni tumačenje koje su iznijeli Deutsche Post i dr. ni tumačenje koje zastupa Land Nordrhein-Westfalen (savezna zemlja Sjeverna Rajna-Vestfalija). U tom pogledu ističe da tumačenje koje zagovara potonja omogućuje da se izbjegne da u Njemačkoj poduzetnik koji pruža i univerzalnu poštansku uslugu može imati konkurentsku prednost u odnosu na poduzetnika koji ne pruža takvu uslugu i koji zbog toga podliježe pravilima o vremenu vožnje, stankama i razdobljima odmora. Međutim, prema mišljenju tog suda, predmetna iznimka može se shvatiti i na način da se njome nastoji ublažiti nepovoljan konkurentski položaj pružatelja univerzalne usluge, do kojeg dolazi zbog državne regulacije cijena i kvalitete pružanja takve usluge.
- 23 Osim toga, u slučaju da iznimka iz članka 13. stavka 1. točke (d) Uredbe br. 561/2006 ne zahtijeva da se vozila ili kombinacije vozila koja su ondje navedena koriste „isključivo” za dostavu pošiljki u sklopu univerzalne usluge, potrebno je pojasniti zahtijeva li ta odredba barem postojanje određenog udjela pošiljaka obuhvaćenih univerzalnom uslugom kako bi se ta vozila ili kombinacije vozila mogli izuzeti od poštovanja obveza predviđenih tom uredbom.
- 24 U tim je okolnostima Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Visoki upravni sud savezne zemlje Sjeverne Rajne-Vestfalije) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
- „1. Treba li iznimku iz članka 13. stavka 1. točke (d) [Uredbe br. 561/2006] tumačiti na način da ona obuhvaća samo vozila ili kombinacije vozila koji se koriste isključivo za dostavu pošiljaka u sklopu univerzalne usluge ili se ona može primijeniti i kad se vozila ili kombinacije vozila pretežno ili u mjeri koja se određuje na neki drugi način koriste za dostavu pošiljaka u sklopu univerzalne usluge?
2. Je li, u okviru iznimke navedene u prvom pitanju, za ocjenu koriste li se vozila ili kombinacije vozila isključivo ili, gdje je to prikladno, pretežno ili u mjeri koja se određuje na neki drugi način za dostavu pošiljaka u sklopu univerzalne usluge, odlučujuće opće korištenje vozila ili kombinacija vozila, ili pak konkretno korištenje vozila ili kombinacija vozila u pojedinačnoj vožnji?”

Predmet C-374/18

- 25 Kao i u predmetu C-203/18, glavni postupak odnosi se na to poštuje li Deutsche Post obveze predviđene FPersV-om, koji preuzima određene odredbe Uredbe br. 561/2006. Međutim, u predmetu C-374/18 činjenice se razlikuju u smislu da je riječ samo o vozilima ili kombinacijama vozila najveće dopuštene mase od 2,8 do 3,5 tona.
- 26 Smatrajući da nepoštovanje Deutsche Posta tih odredbi predstavlja povredu članaka 3. i 3.a Gesetza gegen den unlauteren Wettbewerb (Zakon o sprečavanju nepoštenog tržišnog natjecanja, BGBl. 2010. I, str. 254.), UPS Deutschland i dr. podnose tužbu Landgerichtu Köln (Zemaljski sud u Kölnu, Njemačka) radi prestanka tih praksi i utvrđenja obveze naknade štete pretrpljene zbog njih.
- 27 Taj je sud sklon smatrati da se Deutsche Post ne može pozvati na iznimku predviđenu člankom 18. stavkom 1. točkom 4. FPersV-a, s obzirom na to da se, kao što to proizlazi iz smisla i cilja te odredbe, predmetna iznimka može primijeniti samo kad je riječ isključivo o dostavi pošiljki obuhvaćenih univerzalnom poštanskom uslugom. Naime, cilj poboljšanja radnih uvjeta vozača i cestovne sigurnosti koji se nastoji postići FPersV-om, a kojim se u njemački nacionalni pravni poredak prenosi Uredba br. 561/2006, može se ostvariti samo ako se u sektoru u kojem postoji snažno tržišno natjecanje, kao što je to poštanski sektor, iznimke tumače usko.
- 28 Osim toga, s obzirom na to da je FPersV preuzeo i odredbe Uredbe br. 561/2006 u pogledu vozila koja imaju najveću dopuštenu masu od 2,8 do 3,5 tona, postavlja se pitanje treba li i u kojoj mjeri pribjeći odredbama prava Unije u okviru tumačenja nacionalne odredbe, kao što je to članak 18. stavak 1. točka 4. FPersV-a.
- 29 Usto, sud koji je uputio zahtjev dvoji o tome je li činjenica da se u vezi s poštanskom pošiljkom pružaju određene dodatne usluge prepreka tomu da se ona kvalificira kao pošiljka „u sklopu univerzalne usluge”. Prema mišljenju tog suda, na to pitanje treba odgovoriti potvrdno. On, međutim, smatra da rješenje spora ovisi, među ostalim, o tumačenju koje treba dati odredbama Uredbe br. 561/2006.
- 30 U tim je okolnostima Landgericht Köln (Regionalni sud u Kölnu) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
- „1. Treba li članak 13. stavak 1. Uredbe br. 561/2006 tumačiti na način da ta odredba dopušta iznimke od članaka 5. do 9. [te uredbe] samo u slučaju kada se vozilom pružatelja univerzalne usluge u smislu članka 2. točke 13. Direktive 97/67 u skladu s člankom 13. stavkom 1. točkom (d) [navedene uredbe] prevoze samo i isključivo pošiljke u sklopu univerzalne usluge ili su iznimke od članaka 5. do 9. [te uredbe] dopuštene i kada predmetna vozila dodatno uz pošiljke koje prevoze u sklopu univerzalne usluge prevoze i druge pošiljke koje nisu obuhvaćene univerzalnom uslugom?
2. Ako na prvo pitanje treba odgovoriti tako da su iznimke od članaka 5. do 9. Uredbe br. 561/2006 dopuštene i kada predmetna vozila dodatno uz pošiljke koje prevoze u sklopu univerzalne usluge prevoze i druge pošiljke koje nisu obuhvaćene univerzalnom uslugom:
- (a) Koliko mora najmanje iznositi udio pošiljaka koje vozilo prevozi u sklopu univerzalne usluge?
- (b) Koliko najviše smije iznositi udio pošiljaka koje nisu obuhvaćene univerzalnom uslugom i koje vozilo prevozi istodobno s pružanjem univerzalnih usluga?
- (c) Kako se u pojedinom slučaju određuje odgovarajući udio, kako je opisan pod (a) i (b)?
- (d) Mora li odgovarajući udio, kako je opisan pod (a) i (b), postojati pri svakoj pojedinoj vožnji predmetnog vozila ili je dovoljna srednja vrijednost koja se odnosi na sve vožnje predmetnog vozila?

3. (a) Treba li nacionalnu odredbu države članice Unije o vremenu vožnje i razdoblju odmora za vozila i kombinacije vozila za prijevoz tereta najveće dopuštene mase veće od 2,8 do 3,5 tona, koja doslovno preuzima odredbe članka 13. stavka 1. Uredbe br. 561/2006, tumačiti isključivo na temelju prava Unije?
- (b) Može li nacionalni sud unatoč doslovnom prenošenju prava Unije primijeniti kriterije različite od onih prava Unije za tumačenje odredaba preuzetih iz prava Unije?
4. Protivi li se kvalifikaciji pošiljke kao pošiljke u sklopu univerzalne usluge na temelju Direktive 97/67 ako se povezano s tim nude dodatne usluge kao:
- preuzimanje (bez vremenskog ograničenja),
  - preuzimanje (s vremenskim ograničenjem),
  - provjera dobi primatelja,
  - plaćanje pouzecom,
  - vozarina na teret primatelja do 31,5 kilograma,
  - usluga prosljeđivanja pošte,
  - povratnica,
  - odabir dana,
  - odabir vremena?”

O prethodnim pitanjima

Uvodna očitovanja

- 31 Pitanja u predmetu C-203/18 kao i prvo, drugo i četvrto pitanje u predmetu C-374/18 odnose se, u biti, na tumačenje odredaba Uredbe br. 561/2006 i Direktive 97/67.
- 32 S druge strane, kad je riječ o trećem pitanju u predmetu C-374/18, dvojbe koje je iznio Landgericht Köln (Regionalni sud u Kölnu) proizlaze iz okolnosti da se glavni postupak odnosi na vozila ili kombinacije vozila najveće dopuštene mase od 2,8 do 3,5 tona, odnosno na vozila koja nisu obuhvaćena područjem primjene Uredbe br. 561/2006. Naime, u skladu s njezinim člankom 2. stavkom 1. točkom (a), Uredba br. 561/2006 primjenjuje se samo na prijevoz robe pomoću vozila čija je najveća dopuštena masa veća od 3,5 tona.
- 33 Međutim, njemački zakonodavac – koji je iskoristio mogućnost predviđenu u članku 13. stavku 1. točki (d) Uredbe br. 561/2006 strogo se držeći teksta te odredbe, putem članka 18. stavka 1. točke 4. FPersV-a – primjenjuje iznimke navedene u spomenutom članku 13. Uredbe br. 561/2006 i na vozila koja ne dosežu masu od 3,5 tona.
- 34 U tim okolnostima, kao što to navodi nezavisni odvjetnik u točkama 39. i 40. svojeg mišljenja, odgovor na treće prethodno pitanje u predmetu C-374/18 može imati posljedice na nadležnost Suda za davanje odgovora na prvo, drugo i četvrto pitanje u ovom predmetu, koja se odnose na tumačenje odredbi Uredbe br. 561/2006. Stoga kao prvo valja razmotriti to treće pitanje.

Treće pitanje u predmetu C-374/18

- 35 Svojim trećim pitanjem u predmetu C-374/18 Landgericht Köln (Zemaljski sud u Kölnu) u biti pita treba li odredbu nacionalnog prava poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku – koja doslovno preuzima odredbe članka 13. stavka 1. točke (d) Uredbe br. 561/2006 – s obzirom na to da se primjenjuje na vozila najveće dopuštene mase od 2,8 do 3,5 tona, koja stoga nisu obuhvaćena područjem primjene Uredbe br. 561/2006, tumačiti isključivo na temelju prava Unije ili nacionalni sud za tumačenje takve interne odredbe može primijeniti kriterije koji se razlikuju od prava Unije.
- 36 Kako bi se odgovorilo na to pitanje, valja podsjetiti na to da se Sud u više navrata proglasio nadležnim za odlučivanje o zahtjevu za prethodnu odluku koji se odnosi na odredbe prava Unije u situacijama u kojima su, neovisno o tome što činjenice iz glavnog postupka ne ulaze izravno u područje primjene tog prava, odredbe tog prava nacionalnim pravom učinjene primjenjivima zbog upućivanja potonjeg na njihov sadržaj. Naime, u takvim slučajevima postoji jasan interes Europske unije da se, radi izbjegavanja budućih razlika u tumačenju, odredbe preuzete iz prava Unije tumače ujednačeno (vidjeti u tom smislu presude od 18. listopada 1990., Dzodzi, C-297/88 i C-197/89, EU:C:1990:360, t. 37. i od 13. ožujka 2019., E., C-635/17, EU:C:2019:192, t. 35. i 36. i navedenu sudsku praksu).
- 37 Stoga je tumačenje Suda odredaba prava Unije u situacijama koje ne ulaze u njihovo područje primjene opravdano kad su te odredbe nacionalnim pravom učinjene izravno i bezuvjetno primjenjivima na takve situacije, kako bi se osiguralo istovjetno postupanje u tim situacijama i u onima koje su obuhvaćene područjem primjene prava Unije (presuda od 13. ožujka 2019., E., C-635/17, EU:C:2019:192, t. 37. i navedena sudska praksa).
- 38 U ovom slučaju valja provjeriti treba li upućivanje na članak 13. stavak 1. točku (d) Uredbe br. 561/2006 iz članka 18. stavka 1. točke 4. FPersV-a smatrati „izravnim i bezuvjetnim” u smislu sudske prakse navedene u prethodnoj točki i, posljedično, treba li navedenu odredbu prava Unije primijeniti na vozila koja, zbog toga što im je najveća dopuštena masa manja od donje granice od 3,5 tona utvrđene tom uredbom, ne ulaze u njezino područje primjene.
- 39 Kao što je to istaknuo nezavisni odvjetnik u točki 53. svojeg mišljenja, tekst članka 18. FPersV-a – nakon što je i u naslovu i u prvoj rečenici izričito uputio na Uredbu br. 561/2006 i Uredbu br. 165/2014 – u stavku 1. točki 4. preuzima od riječi do riječi, bez ikakve promjene, sadržaj iznimke predviđene člankom 13. stavkom 1. točkom (d) Uredbe br. 561/2006, kako je izmijenjen člankom 45. Uredbe br. 165/2014.
- 40 Osim toga, sud koji je uputio zahtjev, koji je jedini nadležan za tumačenje nacionalnog prava u okviru sustava pravosudne suradnje uspostavljenog člankom 267. UFEU-a (vidjeti po analogiji presudu od 7. studenoga 2018., K i B, C-380/17, EU:C:2018:877, t. 37. i navedenu sudsku praksu), pojasnio je u svojoj odluci kojom se upućuje prethodno pitanje da je FPersV preuzeo odredbe navedene uredbe kako bi ih proširio na vozila najveće dopuštene mase od 2,8 do 3,5 tona, izričito upućujući na zahtjeve prava Unije. Osim toga, kao što to proizlazi iz odluke kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku u predmetu C-203/18, iz dokumenata koji se odnose na nastanak članka 18. stavka 1. točke 4. FPersV-a jasno proizlazi da je njemački zakonodavac „želio u cijelosti primijeniti iznimku predviđenu u članku 13. stavku 1. točki (d) Uredbe br. 561/2006” i da je stoga uskladio postupanje u unutarnjim situacijama s onim u situacijama obuhvaćenima Uredbom br. 561/2006.
- 41 Iz toga proizlazi, kao što to ističe nezavisni odvjetnik u točki 57. svojeg mišljenja, da članak 18. stavak 1. točka 4. FPersV-a ulazi u kontekst cjelovitog sustava nacionalnih pravila kojima se primjena pravnog okvira Unije o vremenu vožnje, stankama i razdobljima odmora, uvedenog Uredbom br. 561/2006, proširuje na prijevoz koji se obavlja vozilima čija je najveća dopuštena masa manja od one vozila obuhvaćenih područjem primjene Uredbe br. 561/2006.

- 42 U tim okolnostima upućivanje na članak 13. stavak 1. točku (d) Uredbe br. 561/2006 iz članka 18. stavka 1. točke 4. FPersV-a treba smatrati „izravnim i bezuvjetnim” u smislu sudske prakse navedene u točki 37. ove presude, tako da je Sud na temelju članka 267. UFEU-a nadležan odgovoriti na pitanja koja je postavio sud koji je uputio zahtjev i na taj način tumačiti odredbe Uredbe br. 561/2006 u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku.
- 43 Osim toga, s obzirom na postojanje određenog interesa da takva odredba prava Unije, koja je primjenjiva u nacionalnom pravu, kao što to proizlazi iz sudske prakse navedene u točki 36. ove presude, dobije ujednačeno tumačenje, sud koji je uputio zahtjev vezan je tumačenjem odredbi prava Unije o kojima je riječ u glavnom postupku koje je dao Sud i ne može se temeljiti na drugim kriterijima.
- 44 Posljedično, na treće pitanje valja odgovoriti tako da odredbu nacionalnog prava poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku – koja doslovno preuzima odredbe članka 13. stavka 1. točke (d) Uredbe br. 561/2006 – s obzirom na to da se primjenjuje na vozila najveće dopuštene mase od 2,8 do 3,5 tona, koja stoga nisu obuhvaćena područjem primjene Uredbe br. 561/2006, treba tumačiti isključivo na temelju prava Unije kako ga tumači Sud, kada su te odredbe u skladu s nacionalnim pravom postale izravno i bezuvjetno primjenjive na takva vozila.

Pitanja u predmetu C-203/18 te prvo i drugo pitanje u predmetu C-374/18

- 45 Pitanjima u predmetu C-203/18 te prvim i drugim pitanjem u predmetu C-374/18, koja valja razmotriti zajedno, sudovi koji su uputili zahtjev u biti pitaju treba li članak 13. stavak 1. točku (d) Uredbe br. 561/2006 tumačiti na način da se njime predviđena iznimka odnosi samo na vozila ili kombinacije vozila koja se koriste isključivo tijekom određenog prijevoza u svrhu isporuke pošiljki u sklopu univerzalne poštanske usluge ili se ta iznimka može primijeniti i kad se vozila ili kombinacije vozila o kojima je riječ pretežno ili u mjeri koja se određuje na neki drugi način koriste za dostavu pošiljaka u sklopu univerzalne usluge.
- 46 Kako bi se odgovorilo na ta pitanja, valja podsjetiti na to da su, u skladu s njezinom uvodnom izjavom 17. i njezinim člankom 1., ciljevi Uredbe br. 561/2006 usklađivanje uvjeta tržišnog natjecanja u odnosu na cestovni sektor te poboljšanje radnih uvjeta i sigurnosti cestovnog prometa (presuda od 7. veljače 2019., NK, C-231/18, EU:C:2019:103, t. 18. i navedena sudska praksa).
- 47 U tu svrhu člancima 5. do 9. te uredbe predviđa se niz pravila o vremenu vožnje, stankama i razdobljima odmora koja moraju poštovati vozači vozila obuhvaćenih njezinim područjem primjene.
- 48 Na temelju, osobito, članka 13. stavka 1. točke (d) Uredbe br. 561/2006, države članice ipak su ovlaštene odobriti iznimke od navedenih pravila koja su predviđena u člancima 5. do 9. te uredbe, koji se, među ostalim, primjenjuju na prijevoz vozila ili kombinacije vozila s najvećom dopuštenom masom koja ne prelazi 7,5 tona, a kojima se koriste pružatelji univerzalne usluge, kako je određeno člankom 2. točkom 13. Direktive 97/67, radi dostave pošiljaka u sklopu univerzalne usluge.
- 49 Budući da je Savezna Republika Njemačka iskoristila mogućnost dodijeljenu člankom 13. stavkom 1. točkom (d) Uredbe br. 561/2006, važno je utvrditi doseg iznimke predviđene tom odredbom.
- 50 U tom pogledu valja istaknuti da se, kao iznimka od članka 5. do 9. Uredbe br. 561/2006, uvjeti za primjenu članka 13. stavka 1. točke (d) prve podtočke te uredbe strogo tumače (vidjeti po analogiji, kada je riječ o članku 13. stavku 1. točki (d) drugoj podtočki navedene uredbe, presudu od 28. srpnja 2011., Seeger, C-554/09, EU:C:2011:523, t. 33. i, kada je riječ o članku 13. stavku 1. točki (p) Uredbe br. 561/2006, presudu od 7. veljače 2019., NK, C-231/18, EU:C:2019:103, t. 21.). Osim toga, doseg te iznimke treba se utvrditi uzimajući u obzir tekst, kontekst i svrhu propisa o kojem je riječ u glavnom postupku.

- 51 Što se tiče teksta članka 13. stavka 1. točke (d) Uredbe br. 561/2006, valja primijetiti da se ta odredba izričito odnosi na vozila koja se koriste za dostavljanje „pošiljaka u sklopu univerzalne usluge”. Stoga iznimka navedena u toj odredbi ovisi o vrsti pošiljki koje su dostavljene predmetnim vozilima, što upućuje na to da zakonodavac Unije nije želio uključiti u područje primjene te iznimke sva vozila pružatelja univerzalne poštanske usluge, nego samo ona koja prevoze pošiljke koje se mogu svrstati u pružanje univerzalne poštanske usluge.
- 52 Posljedično, iznimka o kojoj je riječ u glavnom postupku ne može se tumačiti na način da obuhvaća vozila korištena za dostavu, osim pošiljki koje se mogu pripisati univerzalnoj poštanskoj usluzi, drugih pošiljaka koje se ne odnose na takvu uslugu.
- 53 To tumačenje ne može se dovesti u pitanje argumentima koji se odnose na kontekst navedene iznimke, koje su iznijeli Deutsche Post i poljska vlada, a prema kojima izbor zakonodavca Unije da upotrebljava izraz „isključivo” u pogledu iznimki iz članka 13. stavka 1. točaka (e), (i) i (o) Uredbe br. 561/2006 dokazuje da namjera zakonodavca Unije, u pogledu iznimke iz članka 13. stavka 1. točke (d) te uredbe, nije bila ograničavanje područja primjene te iznimke na prijevoze koji se obavljaju vozilima korištenima isključivo za isporuku pošiljki u sklopu univerzalne usluge, nego da se u njih uključe i slučajevi u kojima se vozila koriste samo djelomično za isporuku takvih pošiljki.
- 54 Naime, kao što to u biti navodi Komisija u svojim pisanim očitovanjima, nepostojanje izraza „isključivo” u tekstu jedne od iznimki iz članka 13. stavka 1. Uredbe br. 561/2006 ne mora nužno dovesti do zaključka *a contrario* da ona zahtijeva široko tumačenje. U tom pogledu dovoljno je podsjetiti na to da je Sud već presudio da se, u slučaju korištenja, pa makar samo djelomičnog, vozila u svrhe koje nisu one izričito predviđene u članku 13. stavku 1. Uredbe br. 561/2006, iznimke iz te odredbe neće primijeniti (vidjeti u tom smislu presudu od 13. ožujka 2014., A. Karuse, C-222/12, EU:C:2014:142, t. 31. i 35.).
- 55 Osim toga, tumačenje iznimke iz članka 13. stavka 1. točke (d) Uredbe br. 561/2006 koje je Sud prihvatio u točki 52. ove presude potkrijepljeno je ciljevima te uredbe, o kojima valja voditi računa prilikom utvrđivanja dosega takve iznimke (vidjeti u tom smislu presudu od 13. ožujka 2014., A. Karuse, C-222/12, EU:C:2014:142, t. 28. i navedenu sudsku praksu).
- 56 U tom pogledu valja podsjetiti na to da su, kao što je to istaknuto u točki 46. ove presude, ciljevi Uredbe br. 561/2006, u skladu s njezinom uvodnom izjavom 17. i njezinim člankom 1., usklađivanje uvjeta tržišnog natjecanja u pogledu cestovnog sektora i poboljšanje socijalnih uvjeta radnika kao i cestovne sigurnosti nametanjem, među ostalim, pravila o vremenu vožnje, stankama i razdobljima odmora koja moraju poštovati vozači koji obavljaju cestovni prijevoz robe i putnika.
- 57 Široko tumačenje iznimke iz članka 13. stavka 1. točke (d) Uredbe br. 561/2006 moglo bi dovesti do toga da, s jedne strane, vozači Deutsche Posta, to jest velik broj vozača, više ne bi uživali zaštitu svojih uvjeta rada, kako je propisana Uredbom br. 561/2006, što bi bilo protivno cilju poboljšanja socijalnih uvjeta tih radnika. S druge strane, takvo proširenje iznimke predviđene u članku 13. stavku 1. točki (d) Uredbe br. 561/2006 može imati za posljedicu da sva vozila Deutsche Posta, to jest velik broj vozila, mogu zakonito voziti takvi vozači tijekom dugih sati bez odmora, što bi moglo ozbiljno ugroziti cilj poboljšanja sigurnosti prometa na cestama (vidjeti po analogiji presudu od 28. srpnja 2011., Seeger, C-554/09, EU:C:2011:523, t. 35. i 36.).
- 58 Osim toga, takvo široko tumačenje iznimke o kojoj je riječ u glavnom postupku moglo bi ugroziti i cilj uklanjanja nejednakosti koje mogu narušiti tržišno natjecanje u području cestovnog prometa. Naime, poduzetnik kao što je Deutsche Post, koji svoje djelatnosti obavlja u području univerzalnih poštanskih usluga, ali pruža i druge redovne poštanske usluge, iako su izuzete od obveza iz članaka 5. do 9. Uredbe br. 561/2006, stoga bi imao prednost u tržišnom natjecanju u odnosu na konkurentske poduzetnike, kao što su UPS Deutschland i dr., koji pružaju samo redovne poštanske usluge (vidjeti u tom smislu osobito presudu od 13. ožujka 2014., A. Karuse, C-222/12, EU:C:2014:142, t. 32.).

- 59 Osobito, što se tiče vozila koja su obuhvaćena područjem primjene Uredbe br. 561/2006, poduzetnik poput Deutsche Posta mogao bi smanjiti troškove povezane s instalacijom i održavanjem tahografa u vozilima kojima se koristi u odnosu na druge konkurentske poduzetnike.
- 60 Iz toga slijedi da na prva pitanja u predmetima C-203/18 i C-374/18 valja odgovoriti tako da članak 13. stavak 1. točku (d) Uredbe br. 561/2006 treba tumačiti na način da se iznimka koju predviđa odnosi samo na ona vozila ili kombinacije vozila koja se isključivo koriste tijekom određenog prijevoza u svrhu isporuke pošiljki u sklopu univerzalne poštanske usluge.
- 61 S obzirom na odgovor na ta pitanja, nije potrebno odgovoriti na druga prethodna pitanja u predmetima C-203/18 i C-374/18.

Četvrto pitanje u predmetu C-374/18

- 62 Svojim četvrtim pitanjem u predmetu C-374/18 sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 3. stavak 1. Direktive 97/67 tumačiti na način da je činjenica da se u vezi s poštanskom pošiljkom pružaju dodatne usluge – poput preuzimanja s vremenskim ograničenjem ili bez njega, provjere dobi primatelja, plaćanja pouzecem, vozarine na teret primatelja do 31,5 kilograma, prosljeđivanja pošte, povratnice, odabira dana i odabira vremena – prepreka tomu da se ona kvalificira kao pošiljka „u sklopu univerzalne usluge” na temelju te odredbe i stoga kao pošiljka dostavljena „u sklopu univerzalne usluge” u svrhu primjene iznimke predviđene člankom 13. stavkom 1. točkom (d) Uredbe br. 561/2006.
- 63 U tom pogledu iz članka 3. stavaka 4. i 5. Direktive 97/67 najprije proizlazi da univerzalna poštanska usluga koju države članice moraju jamčiti korisnicima podrazumijeva barem prikupljanje, razvrstavanje, transport i distribuciju paketa do 10 kilograma, čija se težina može povećati do najviše 20 kilograma.
- 64 Osim toga, valja podsjetiti, što se konkretno tiče usluga hitne pošte, na to da je, u skladu s uvodnom izjavom 18. Direktive 97/67, bitna razlika između tih usluga i univerzalne poštanske usluge u dodanoj vrijednosti, bez obzira na njezin oblik, koju pružaju hitne usluge, a koju korisnici uočavaju. Stoga je najdjelotvorniji način utvrđivanja dodatne uočene vrijednosti da se razmotri dodatna cijena koju su korisnici spremni platiti.
- 65 U tom pogledu Sud je nedavno presudio da treba razlikovati pošiljku uz dodanu vrijednost, to jest pošiljku s dodatnom uslugom, od univerzalne usluge kao osnovne usluge. Naime, usluge hitne pošte razlikuju se od univerzalne poštanske usluge zbog dodane vrijednosti koju donose korisnicima, zbog čega su oni spremni platiti više. Takve su usluge posebne i odvojive su od usluga od općeg interesa te odgovaraju posebnim potrebama gospodarskih subjekata i zahtijevaju pružanje određenih dodatnih pogodnosti koje ne nudi tradicionalna poštanska služba (presuda od 31. svibnja 2018., Confetra i dr., C-259/16 i C-260/16, EU:C:2018:370, t. 38. i navedena sudska praksa).
- 66 U ovom slučaju, kao što je to istaknuo nezavisni odvjetnik u točki 125. svojeg mišljenja, nesporno je da su osnovne usluge popraćene dodatnim uslugama, poput onih koje je naveo sud koji je uputio zahtjev, takve da mogu donijeti dodanu vrijednost za korisnike, koji su stoga spremni platiti veću cijenu kako bi se koristili navedenim dodatnim uslugama.
- 67 Iz toga slijedi da se takve usluge, koje više sličje uslugama hitne pošte, ne mogu smatrati obuhvaćenima „univerzalnom uslugom” u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 97/67.
- 68 Uzimajući u obzir prethodna razmatranja, na četvrto pitanje valja odgovoriti tako da članak 3. stavak 1. Direktive 97/67 treba tumačiti na način da je činjenica da se u vezi s poštanskom pošiljkom pružaju dodatne usluge – poput preuzimanja s vremenskim ograničenjem ili bez njega, provjere dobi primatelja, plaćanja pouzecem, vozarine na teret primatelja do 31,5 kilograma, prosljeđivanja pošte,

povratnice te odabira dana i odabira vremena – prepreka tomu da se ona kvalificira kao pošiljka „u sklopu univerzalne usluge” na temelju te odredbe i stoga kao pošiljka dostavljena „u sklopu univerzalne usluge” u svrhu primjene iznimke predviđene člankom 13. stavkom 1. točkom (d) Uredbe br. 561/2006.

Troškovi

- ⁶⁹ Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudovima koji su uputili zahtjev, na tim je sudovima da odluče o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (treće vijeće) odlučuje:

- 1. Odredbu nacionalnog prava poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku – koja doslovno preuzima odredbe članka 13. stavka 1. točke (d) Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet i o izmjeni uredbi Vijeća (EEZ) br. 3821/85 i (EZ) br. 2135/98 te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85, kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 165/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. – s obzirom na to da se primjenjuje na vozila najveće dopuštene mase od 2,8 do 3,5 tona, koja stoga nisu obuhvaćena područjem primjene Uredbe br. 561/2006, treba tumačiti isključivo na temelju prava Unije kako ga tumači Sud, kada su te odredbe u skladu s nacionalnim pravom postale izravno i bezuvjetno primjenjive na takva vozila.**
- 2. Članak 13. stavak 1. točku (d) Uredbe br. 561/2006, kako je izmijenjena Uredbom br. 165/2014, treba tumačiti na način da se iznimka koju predviđa odnosi samo na ona vozila ili kombinacije vozila koja se isključivo koriste tijekom određenog prijevoza u svrhu isporuke pošiljki u sklopu univerzalne poštanske usluge.**
- 3. Članak 3. stavak 1. Direktive 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici i poboljšanje kvalitete usluga, kako je izmijenjena Direktivom 2008/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. veljače 2008., treba tumačiti na način da je činjenica da se u vezi s poštanskom pošiljkom pružaju dodatne usluge – poput preuzimanja s vremenskim ograničenjem ili bez njega, provjere dobi primatelja, plaćanja pouzecem, vozarine na teret primatelja do 31,5 kilograma, prosljeđivanja pošte, povratnice te odabira dana i odabira vremena – prepreka tomu da se ona kvalificira kao pošiljka „u sklopu univerzalne usluge” na temelju te odredbe i stoga kao pošiljka dostavljena „u sklopu univerzalne usluge” u svrhu primjene iznimke predviđene člankom 13. stavkom 1. točkom (d) Uredbe br. 561/2006, kako je izmijenjena Uredbom br. 165/2014.**

Potpisi